

פורים - עגל (כי תשא) ושביבי נוגה ממרן שה"ת זיע"א ליום עלותו בסערה השמימה - שושן פורים תשפ"ג

שהיה שם. העלו אותו על כפיים מלמעלה, הוא הגיע סמוך לקבר להגיד קדיש - - - והתעלף!!! אחד מהחברא קדישא שפך עליו מים, זה הדבר היחידי שעורר אותו, והוא מיד אמר 'אבל אסור ברחיצה'!!! ומאידך, **אין לך אדם שמח בעולם יותר מרבי חיים קניבסקי!!! תמיד עם מצב רוח, תמיד עם חיוך על הפנים, עם וורט טוב...** איך זה הולך?... להיכן נעלם הצו"ל?... לאן כנוי העמלק נעלם בדרך, מה קרה פתאום?... אולי יש כאלו יוצאים מן הכלל...!!!

תלמיד חכם הוא חפצא של תורה!

ונראה מה זה שמחה, ומה זה מרבין בשמחה: ידוע גם בשם רבי חיים, וגם בשם מרן הרב אלישיב, שאצל יהודים אין שמחה חוץ מתורה, פיקודי ה' ישרים משמחי לב.

ובעומק הרי הימים של פורים זה לא סתם 'עוד שמחה', אלא זה היה מתן תורה!! הדר קבלוה בימי אחשוורוש! קבלת תורה מאהבה וברצון. מה שכלל ישראל אמרו נעשה ונשמע זה היה על תורה שבכתב, אך תורה שבע"פ הם לא הסכימו לקבל.

והמתן תורה של 'מאהבה', ועיקר המתן תורה של תושבע"פ - היה בפורים. אז זה זמן של פיקודי ה', וכל החודש שמח!!! פשוט.

ולא נאריך הרבה - - - אך אחד מהדברים, איך מגיעים לחטא העגל?... התשובה היא פשוטה: דבר שעושים בגלל 'כפה עליהם הר כגיגית', דבר שאתה עושה כי אתה מוכרח, וכופים עליך - מהר מאד עוזבים אותו ומחפשים דברים יותר קלים.

ברגע ובני ישראל קבלו את זה בתור כפייה, הם חיפשו להשתחרר מזה כמה שיותר מהר. וחשוב אמנם לדעת - שרק חלק עבדו ע"ז, וכל השאר נתבעו על כך שלא מיחו, ומה הכוונה שלא מיחו?...

יש שאלה ידועה של הגאון ר' אייזיק שר, איך ייתכן שהמנורה שהיא רק רמז לתורה [שהרוצה להחכים - ידרים], כולה מקשה אחת זהב טהור, והארון, ששם היו הלוחות בעצמם, היה עשוי מעץ?... ורק מצופה זהב מבית ומחוץ. מסביר ר' אייזיק, (וזה מפורסם) זהב זה אמנם דבר יפה, אך הוא לעולם לא יכול לפרוח ולהתקדם הלאה, הוא נשאר תמיד באותו מצב שהוא היה ביום הראשון.

תלמיד חכם - המהות שלו זה שטייגען, וזה עץ! עץ פורח, עץ מלבב, אלא מה הת"ח גם יפה? אז הוא מצופה מבית ומחוץ בזהב.

המהר"ל מפראג אומר, זהב לא מתחבר למשהו, הוא דבר בפני עצמו, אך עץ, כשהוא מתחבר לאדמה הוא נהיה חלק ממנה!!!

בתורה - התלמיד חכם מתחבר לקב"ה!!! קוב"ה ואורייתא וישראל חד הוא! התלמיד חכם מתחבר לתורה, ועי"ז לקב"ה, זה לא שני דברים נפרדים.

מספרים שהנצי"ב מוואלוז'ין נפל ארצה בישיבת וואלוז'ין עם ספר תורה בידו, ומיהרו להרים תחילה את ספר התורה, ומיד אח"כ את הנצי"ב. ואמר עי"ז הרב קאמי רבה של מיר שזה לא כדון, כי היו צריכים להרים קודם את הנצי"ב, ואחרי זה את הספר תורה!!!

תלמיד חכם עם התורה הוא אחד!

הגמרא אומרת בסוף חגיגה, תלמידי חכמים אין אור של גיהנם שולטת בהן ק"ו מסלמנדריא. ומה סלמנדריא שנוצרה באש - הסך מדמה אין אור שולטת בו, תלמידי חכמים שכל גופן אש - שנא' הלא כה דברי כאשר נאום ה', על אחת כמה וכמה.

ושואלים, כתוב ש"דברי כאש" מה זה נוגע אלי?... אלא מסבירים שתלמיד חכם זה חפצא של כל דברי! זה חיבור גמור עם התורה!!!

לוקחים לך דבר שלך - איך אתה לא מוחה?... אתה לוקח לי את הנשמה שלי! זה לא סתם דין מחאה, אם אחד בא אלי הביתה בלילה וגונב לי מאה אלף דולר, ואני רואה, אז אני אצקע עליו רק מדין 'מחאה' שהוא עובר על לא תגזול!... אני ארגיש שהוא נוטל לי את כל רכושי והתגובה תהיה בהתאם...!מלוקחים לך את התורה הקדושה שזה עתה קבלת ועושים תחליף של עגל בזוי, מה זה האדישות הזו?... דבר פשוט.

על דבר אמיתי צריך לעמול...!

הזכרנו את הגמרא בב"מ (כח, ב) אבן טוען היתה בירושלים, כל מי שאבדה לו אבידה נפנה לשם, וכל מי שמוצא אבידה נפנה לשם, זה עומד ומכריז! וזה עומד ונותן סימנים ונוטלה.

אנחנו היום מכריזים על 'אבן הטוען'. בירושלים של מעלה - בישיבה הקדושה, יש הרבה שאבדו שני דברים, איבדו את פורים, ואיבדו את המהות של שמחה יהודית אמיתית. ומהר מהר - החלפנו את השמחה היהודית האמיתית.

איך אמר הרביה שלנו ר' מאיר חדש?... אנחנו רגילים להזכיר את זה באלול, למה תוקעין בשופר כל האלול? א' מהטעמים כי בשעה שמשה רבינו עלה למרום, עם ישראל חטאו בעגל. זה פרשת "כי תשא", לכן כשהוא עלה בפעם השניה היו תוקעים ומכריזים "אל תחטאו בעגל".

ושאל המשגיח רבי מאיר חדש, הייתכן?... איך באמת מגיעים מהמעמד הנורא של מתן תורה, כבודה של תורה, לחטא העגל?... לבעל חיי?... אלא, כאשר מחפשים תחליפים זולים, מהר מאד מגיעים גם לעגל.

אל תחטאו בעגל... על דבר אמיתי צריך לעבוד! על דבר אמיתי צריכים להשקיע! תחליף זול של הוללות, של בדיחות או של ליצנות - זה לא שמחה יהודית וזה לא פורים.

יש שתי ראיות שהביאו גדולי עולם, שהפורים שנראה לנו, הוא לא הפורים האמיתי. ראיה אחת של המשגיח רבי יחזקאל לוינשטיין, וראיה אחת מהרה"י הגי"ר דוד פוברסקי.

ר' יחזקאל אמר, שכתוב מצוה גוררת מצוה. ואם קיימנו את הפורים כהלכתו, היה צריך להיות שבמוצאי פורים נתיישב ללמוד 'משמר שני'... בהתמדה עצומה! שבני ברקי יסע לירושלים בשושן פורים - מאן דכר שמיה... זה דבר כ"כ מופקע, ואינו מן היישוב... אך היות וזה לא ככה, זה כבר ספק במצוה הראשונה...

הרה"י הגי"ר דוד פוברסקי אמר, כל דבר של מצוה בא עי"ז עמל והכנה. פורים של ליצנות כמו שמקובל ברחוב, לא מכינים שם כלום, להיפך, פורקים את הכל... זה לא טעינה זו פריקה...

ונראה קצת בעמקן של דברים:

מרן רה"י זיע"א שאל פעם, מי המבין הכי גדול בערכם של הימים האלו?... וענה הרה"י, היצר הרע!... הוא לקח את חנוכה ואת פורים. מחנוכה הוא עשה לטקעס... וסתם מבטלים זמן, ומפורים הוא עשה כובע ליצן ואזני המן וסתם הורגים את הזמן...

היצה"ר יודע מה גדול מה חשוב ומה נכבד היום הזה.

ובואו נשאל את עצמינו: כולנו יודעים שהאר"י ז"ל אומר 'כיפונ'רים פפונ'רים', והרב דסלר אומר, מי נתלה במי? קטן בגדול. דהיינו יוצא שיום פורים הוא יותר גדול מיום הכיפורים.

אנחנו לא מבינים את הכל, אבל זו האמת הברורה כי גדול היום לאלוקינו.

יש היום דבר שאנחנו תמיד חוזרים עליו, וקיבלנו שזה בא מיסודו מבית מדרשו של עמלק, שבחור שמתקדם קצת יותר ביראת שמים, יש ונותנים לו כינוי של צו"ל.

מי הצו"לניק הכי גדול שהיה בעולם?... רבי חיים קניבסקי. ללא ספק! הוא החמיר כל חומרא שיכל, וכל מה שיכל לעשות... אני לא יודע הרבה...

אגב, סיפור מענין: ביום שנפטר אביו הסטייפלער, כאשר הודיעו לו הרופאים שאבא נפטר, הוא מייד הסיט את ראשו הצידה, כי אסור להסתכל בפני מת... ואח"כ הוא לא אכל ולא שתה כל הזמן עד הלוייה, כיון שאונן אסור בברכה, ולאכול בלי ברכה הוא לא רצה... וכמוכן הוא לא יכל להירדם בלילה, זה אבא שלו...

למחרת הייתה הלוייה, היה שמש יוקדת, הוא הלך להלוייה, וכשהוא הגיע לבית הקברות לא היה שייך להגיע לקבר מחמת הדחוק העצום

אנחנו צריכים לדעת - שהלא כה דברי כאש, זה אחד מהסיבות שכשמדברים בלימוד קופצים וצועקים, זה אש! אש חמה, אש לוהטת!!! אי אפשר ללמוד בקרירות. עמלק מצנון, "אשר קרד" אבל התורה מחממת!!!

הרה"י רבי שמואל רוזובסקי זצ"ל היה אומר, למה כשמדברים בלימוד פתאום צועקים בקול, וגם האנשים שבטבעם רגועים, בתורה הם לומדים בקול ונושאים ונותנים בד"ת בצעקות גדולות. אי אפשר ללמוד רגוע ובשקט...!

אלא היות ומתן תורה ניתן בקולות וברקים, כך צורת מסירת התורה לדורות, בקולות וברקים, זה כבודה של תורה הודה והדרה. על דברים כאלו בזיון וחילול כבוד שמים וכבודה של תורה אי אפשר לשתוק.

וכאשר חלק מעם ישראל עשו עגל ורקדו לכבודו, והיו שראו ושתקו, ולא מיחו - הם שיתפו פעולה ונענשו באותה מידה!
כל ידיעה בתורה זה מילונים!!!

אבל בואו נשאל את השאלה האמיתית:

זה הרי כ"כ פשוט, למה באמת אנחנו לא כל כך שמחים?... למה לא רואים אצלנו פיקודי ה' ישירים משמחי לב, להנות - - - אה!

הגאון רבי חיים שינקר (ר"י דרכי משה) פגש אותי פעם ברחוב, ושר לי את השיר של אבא שלו, שהוא היה שר ביתורת אמת, 'כפית מרק עם רבינו תם'... הטעם הכי טוב בעולם... אה!!!... כפית מרק עם רבינו תם, מי שלא מאמין שזה טעים - שינסה... זה משהו!

התורה כל כך חמודה, כל כך מתוקה. מרן רה"י זיע"א אמר לי פעם שבחור שיש לו טעם בלימוד, אני לא מבין במה היצר הרע יכול לפתות אותו, כי שאר הדברים - הכל מתגמד ומאבד ערך...

אז בואו נגיד שני דברים ממרן שה"ת, למה באמת לא מרגישים את השמחה והמתקנות:

דבר אחד שהוא אמר לנוכדים שלו, שכתוב במדרש משל לאדם שעשה טובה למלך, והוא קיבל מתנה להיכנס לגנזי המלך למשך כמה שעות, ויכול ליטול לעצמו מה שהוא רוצה! אך היות וזה כמה שעות, ואדם יכול להיות רעב ועייף, אז המלך נתן לו שמה חדר סמוך עם מיטה מלכותית, וארוחה משובחת כיד המלך, ואמר לו, בכל זמן שתהיה רעב או עייף - תאכל ותישן. אותו אדם החל לאסוף אוצרות, עד שנהיה רעב, הוא רצה ללכת לאכול, אך תפס את עצמו, מה אני כזה שוטה?... כל רגע זה עוד אוצרות וסכיות חמדה של עשרות אלפי דולרים!!!

אך הא"כ הוא התעייף ורצה לישון, ויש כזו מיטה מלכותית מפנקת... אך הוא התגרר ע"ע, מה אני שוטה?... כל רגע אני סוחב פה אוצרות!!!
אחד הדברים שמפריעים לנו, שנראה לנו שאנחנו נהיה מאושרים רק כשנראה שאנחנו בכיוון להיות רבי חיים קניבסקי. אבל אם אני רחוק מזה - אז מה זה שווה...

רבי חיים לימד אותנו להיות מאושר מכל ידיעה של תורה!!! כמו יהלומן שהרויח מאה אלף דולר, והוא שמח ומאושר... למה אתה שמח, החבר שלך הרויח באותו רגע - מיליון!... נכון, אבל מה זה גורע ממני?... אני הרווחתי מאה אלף!!! כל ידיעה של תורה, כל תוספות, כל רגע שאני נהנה, אני מאושר, מאושר בעולם הזה, ומאושר בעולם הבא...

יש בחורים שאמרו לי שבבין הזמנים הם למדו הרבה יותר טוב מאשר בזמן. ולמה?... כי בבין הזמנים הם יושבים לבד, אין קנאה ותחרות, אין חלומות, אני לומד, נהנה, יש לי גישמאק... גמרא היא מתוקה!!! מתוקים מדבש ונופת צופים... משמחי לב... להינות מכל דבר של תורה! אומר ר' חיים... חבל לבזבז את זה... בא, תהנה, וקובץ על יד ירבה, כך באמת נהיים רבי חיים!

מה אנחנו חושבים, כשר' חיים התחיל הוא היה רבי חיים!...!

סיפר אחד מראשי הישיבות שהוא למד בזמנו בלומז'א, וכשהגיעו לו ללמוד חברותא עם רבי חיים קניבסקי זה לא היה כבוד...! הוא אמנם היה 'בקי', ולמד הכל וגם למד מדרשים, אבל לא היה נחשב מהאריות שבחבורה, והוסיף, אבל היום הוא עשרות מונים ממני.

רבי חיים עצמו סיפר למישהו, כשהייתי בחור - צחקו עלי... אבל רבי חיים לא נבהל. וכמו שאומרים צוחק - מי שצוחק אחרון...

אני רוצה להגיד לכם, כל הזמן, עשרות שנים, כולנו ידענו שרבי חיים הוא בקי. בסדר, יש עוד בקיאים... הוא אמנם בקי גדול. אבל ברגע ויצא לאור ספרו 'דרך אמונה' - אומרים שאז אמר רבי חיים קרייזוירט שהתברר שהוא אדם גדול בקנה מידה ענק. הדרך אמונה מלא לא רק בידיעות, אלא מלא בסברות הלכתיות. עד הדרך אמונה - לא ידעו כחו הגדול ורב חילו, אבל מהדרך אמונה ואילך, ראינו שהוא כמה ראשים למעלה...!

הרבנית ע"ה אמרה, אמרו לה מה החכמה... את לקחת את רבי חיים קניבסקי... בשבילו באמת כדאי להשקיע...! כל אחת היתה מוכנה

להשקיע בגדול הדור...! אמרה הרבנית, אני לא לקחתי אותו כשהוא היה גדול הדור... וכבר ידועים כל הסיפורים שחוץ מללמוד הוא לא ידע כלום!

ללמוד בהתמדה ובתמימות, בלי שום דבר אחר בראש.

ובמוסגר: סיפר פעם הגר"א מן, שביארצייט של הרבנית כל שנה רבי חיים היה אומר לו איזו מעלה מיוחדת של הרבנית. ופעם אחת הוא אמר לו - שהיתה לה מעלה שהיא לקחה אותי... לא כולם יכלו לעמוד בזה, אבל היא לקחה רק בחור עם אהבת תורה! אף אחד לא חלם שהוא יהיה גדול הדור, ולא חלמו שהוא יהיה 'בעל מופת' או משהו כזה... בחור שמופקע מהעולם הזה, אך מושרש בה אהבת תורה במדה גדושה, ולכן לקחה אותו - אך סוף הכבוד לבוא.

ונכון... בסוף הוא נהיה רבי חיים קניבסקי...

צריך לדעת שככה זה כל החיים... כשאחד רוצה להשקיע כסף בבנק, אם אתה משקיע לזמן קצר - אתה מרויח גרושים, אך אם זה לטווח ארוך - אתה מרויח פי כמה וכמה.

אחד שלומד ומשקיע בלימוד בשביל שמיד הוא יהיה גדול הדור, זה גרושים... אבל אחד שמשקיע ועובד, ועובד, וקובץ על יד ירבה, לאט לאט הוא נהיה 'גדול הדור'!...

אחד מהדברים שאמר מרן רה"י זיע"א תמיד, וראו את זה אצל רבי חיים, הוא - כדי לגדול צריך לדעת לנצל את הזמן! לא לבזבז זמן.

וכבר הבאנו את החז"ל בתהילים עה"פ (קיט, צז) מה אהבתי תורתך כל היום היא שיחתי - משל לחבית של דבש נכנס מים יצא דבש. כך נכנס דבר בטל מן התורה יצא תורה, וביארו שהכוונה לדבש של תורה - למתיקות של תורה, שהרי כשנכנס מים לא רק יצא הדבש, גם מה שנשאר זה כבר פחות מתוק דבש עם מים, וככל שנכנס יותר מים נשאר בסוף מים עם דבש שמתיקותה לקויה וחסרה. מי שרוצה להגיע למה אהבתי תורתך - כל היום היא שיחתי.

אחד מהנכדים שאל את מרן שה"ת על דבר שנתפרסם בשמו אם הוא נכון, ושאלו היכן ואמר בעתון, א"ל מרן - וכי לעתון יש דין נאמנות? ושוב שאלו על דבר אחר וא"ל שכן כתוב במודעות, א"ל איך יש לך זמן לבזבז על להסתכל במודעות - הרי באותו זמן אפשר ללמוד.

הגאון רבי מיכל זילבר שליט"א מירושלים, הוא רבי חיים קניבסקי קטן... יש לו שליטה בכל התורה, בנגלה ובנסתר. ופעם שאל מישהו את אבא שלו בהתפעלות - איפה הוא למד?... וכוונתו היתה לשאול באיזו ישיבה הוא למד. אמר לו אביו, איפה הוא לא למד?... בבית, בבית כנסת, בישיבה, באוטובוס! ובמכולת, ובבית מרקחת... בכל מקום שהוא היה אי פעם הוא למד! כזה היה רבי חיים.

ידוע הסיפור שאשתו הרבנית ע"ה, כשהיתה כלה ובאה לשבת אל בית החתן, בית הסטייפלער, רבי חיים הלך לתחנת האוטובוס בשביל להביא אותה. ולאחר זמן מה, היא באה לבית, ושאלו אותה כולם איפה חיים?... (היו נוסעים אז מירושלים לבי"ב דרך תל אביב) היא אמרה, לא ראיתי אותו... הסטייפלער חייד, בטח הוא נשאר ללמוד שמה... וכך הוה.

איפה הוא לא למד?... איפה שראו אותו, תמיד הוא ישב ולמד.

התורה בוחנת אותנו

אנחנו יודעים ממרן רה"י זיע"א, וממרן רה"י רבי גרשון שיבלחטי"א, פורים זה זמן של שמחת תורה אמיתית, של קבלת התורה מאהבה, שאפשר לזכות לזה!! זה לא סתם שאומרים לך תלמד היום... אלא זה הזמן!!! כעת זה הזמן! היום זה יום החתונה של התורה שבעל פה, קבלה מאהבה.

מה דעתכם שחתן וכלה יתחננו, ויום אחרי החתונה אשתו תראה אותו פתאום לובש כובע ליצן ואומר בדיחות נבובות... זה מקיש הויה ליציאה... התורה בטוחה שהיא לקחה לה לחתן בחור ישיבה מתמיד מבני ברק, ופתאום היא רואה ליצן מרמת 'גן'... זה לא מתאים לה... היא צריכה רמה יותר גבוהה!

צריך לדעת, אם אנחנו באמת רוצים להשיג תורה, זה היום, וזה הזמן! לא לבזבז את היום, כי זה יום שבו זוכים לדורות!!! היצר הרע יודע את זה, אז הוא לא נותן לנו את זה...

היום הכלה בוחנת אותנו, הכדאי להינשא לו, או לא?... וכמשי"כ בסנהדרין (צט, ב) שהיא מבקשת מאת קונה לגלות לו טעמי תורה וסדריה, היום החתונה, היא רואה אם זה חתן טוב או לא... כדאי לנו להצליח במבחן...

לכל בעיה יש לנו כתובת...

אבל יש לנו עוד דבר...

במה בעצם אנחנו שמחים?... הגמי בשבת (ל, ב) אומרת פסוק אחד הוא אומר - ומשבח אני את השמחה, ופסוק אחד הוא אומר ולשמחה מה זו עושה, הא כיצד? לא קשיא, כאן בשמחה של מצוה, וכאן בשמחה שאינה של מצוה, שנאמר "ויהי כנגן המנגן ותנת עליו רוח ה'".

השמחה האמיתית היא ישמח ישראל בעושי, בני ציון יגילו במלכם.
ובמאמר המוסגר: בספרו של רבי ישראל אליהו וינטרויב זצ"ל, מספר שמישהו שאל את רבי יצחק הוטנר, (הרה"י שלו) כתוב "ויצא המן ביום ההוא שמח וטוב לב". ובשלמה שמחה יש - ויין ישמח לבב אנוש, אבל טוב לב, הרי הוא היה כולו לב רע.

אמר לו הפחד יצחק, אתה לא מבין... הקב"ה יודע שבסוף הכל יהיה "ונהפוך הוא", שכל מה שהיה להמן יהיה לכלל ישראל, והקב"ה רוצה שלכלל ישראל תהיה שמחה ולב טוב, אז הוא נתן להמן לב טוב, ואז נהיה "ונהפוך הוא", ולכלל ישראל יהיה גם את הלב טוב של המן!...

דברנו שכתוב ברמב"ם (בסוף מנין המצוות הקצר, תחילת ספר 'המדעי') 'שהנביאים עם בית דין תקנו וצוו לקרות המגילה בעונתה כדי להזכיר שבחיו של הקב"ה ותשועות שעשה לנו והיה קרוב לשועינו, כדי לברכו ולהללו וכדי להודיע לדורות הבאים שאמת מה שהבטיחנו בתורה כי מי גזול אשר לו אלוקים קרובים אליו כה' אלוקינו בכל קראינו אליו'.

וביאר הרב מבריסק, שלכן אומרים אחרי המגילה להודיע שכל קויד לא יבושו ולא יכלמו, שהם הם הדברים.

השמחה האמיתית שיש ליהודי, זה שיש לי את הקדוש ברוך הוא, אם יש לי בעיה או צרה - יש לי כתובת!!! אדם שחולה, והוא קרוב לרופא הכי גדול שמיד יכול לרפאות אותו, הוא מאושר כולו! גם יהודי, כשיש צרה או בעיה, יש כתובת!!!

הכינור שפורט על נימי הנשמה...

והזכרנו שהחזון אי"ש בקובץ אגרות (ח"ב אגרת ב') כותב: מנויה וגמורה, כי בלב האדם להכין לבו לשמים, וכל שמרבה לצאת מהשקר ולצייר בלבו, ציור אמיתי כי אמנם ניתן לאדם להתקשר במחשבתו עם עילת כל העילות וקרוב ה' לכל קוראיו, וזה נחת רוח ליוצרו, אשר כמובן הוא כולו סוד ואין בכך אנושי לציירו ציור אמיתי.

אבל אמנם כנור תלוי בלב כל אנוש ונהנה הוא מנעימת זמירותיה, ומה נפלא הדבר כי ביכולת האדם להשיח דאגותיו לפני אדון עולם יתברך כאשר הוא משיח לרעהו, והמקום ברוך הוא מכנהו ילד שעשועים!... ותפילה בעת צרה שהאדם נצטוו עליה היא לו לעזר ותרופה מתמדת משמחת לב ומאירת עיניים!!!

שמעתם פעם את הכינור הזה?... הוא פורט הרי על נימי הנשמה העדינים!... איזה כינור... דבקות בקדוש ברוך הוא...

תארו לכם שבשביל לגמור את הבנין ר' יעקב צריך לדוגמא עוד חמישים מליון דולר, והוא בא לאיזה גביר מבוקש שכולם משחרים לפתחו, והגביר מקבלו בלבביות - אני מחכה לך...! אני כל כך אוהב אותך...

אני צריך את הקב"ה, והוא קורא לי 'ילד שעשועים'... אני בא אליו והוא אומר לי אני מחכה לך... אתה ילד שעשועים שלי... איזה נחמד זה... זה בורא עולם! חמישים מליון דולר אצל הקב"ה זה אפילו לא כסף קטן... לה' הארץ ומלואה, הכל שלו!!! והוא מחכה לי... ואני מדבר איתו... אפשר בפורים לשמוע את הכינור הזה... פורים זה זמן שכל הפושט יד נותנים לו, וידוע שכתוב בספרים לבקש הכל מהקדוש ברוך הוא.

ויש בזה שני זמנים הקב הישר דבר על תענית אסתר, ובליקווד מוציאים כל שנה גליון עם מופתים וניסים שקרו בזכות התפילות של פורים, כוללי רנה של תורה'. כעת הוציאו ספר של סגולת היום ומופתים בזכות התפילות של פורים, ובעיקר לאחר הלימוד, זה הזמן כעת להתקשר עם הבורא עולם, לשמוע את הכינור שמתנגן בלב... ולהידבק עם הקב"ה.

דרך אגב, הרה"ג רבי מרדכי פיש (מגבעת שאול, ירושלים) שהיה פעם משיגח באור אלחנן, וכיום אצל הרב סורוצקין בב"ב, יש לו ניגון מיוחד על החזון אי"ש הזה... מי שישמע אותו - הכינור שלו יתחיל להתנגן... הוא יודע לפרוט על נימי הכינור הזה...

שמחת פורים האמיתית

ופה אני רוצה להגיד לכם:

השמחה האמיתית של היהודי זה הקשר עם הבורא עולם.

מה היה פעם 'שמחה של פורים'?... איך היו שמחים... היו שרים שירי רגש... יכלת לבא לשם ולהתרגש... מלאי נשמה, מלאי לב... לא שירים זולים ופרועים...

הייתי פעם בחתונה יחד עם המשגיח של 'נחלת הלויים' - הגה"צ ר' אורי ויסבלום שליט"א, ושרו שם כמו שנהוג היום בחתונות... אז הוא פנה אלי ושאל בקולו השקט... 'אתה חושב שככה היתה גם שירת הלויים בבית המקדש?!...! אמרתי לו, נכון. אבל זה מה שאוהבים הדור הצעיר... ואמר לי - 'על דא קא בכינא'...

יש ת"ח שמספר ששאלו אותו בחורים בישיבה שאלה, כתוב בגמרא: "ויהי כנגן המנגן ותהי עליו רוח ה'" שאין הנבואה שורה אלא מתוך שמחה של מצוה, והוא הביא את הוורט שמביא מורינו הרה"י ר' איתמר, שחז"ל אומרים מאיפה היו לעמ"י תופים ביציאת מצרים?

כי הם ידעו שתהיה גאולה, אז הם הביאו אתם תופים. ולמה לא שואלים על התוף של מרים שהיה קודם בפסוק?... כי מרים היתה נביאה, והיתה צריכה תוף בשביל הנבואה, [שמגיעה כאשר מנגן המנגן]. שאלו את אותו רב: למה בישיבות, הרבנים לא מרשים לשמוע נגנים?... אדרבה, כנגן המנגן ותנח עליו רוח ה'!...! אני מבטיח לכם שכל הניגונים של הנגנים היום, נבואה - אף אחד לא יקבל מזה...

וכי זה ניגונים שאתם אפשר להתרומם באהבת ה' ולהגיע לנבואה?! בואו נשאל שאלה: אם אחד לא מבין ברכת שמואל, ולא רק על יבמות, שלומדים בישיבה, אגב, אמר הגי"ר אשר אריאלי שבמיר כידוע יש הרבה אמריקאים, יש כאלו שהולכים במשך הזמן גם למסחר אחרי החתונה. אך מכל הבחורים שלמדו במיר יבמות - אף אחד לא הלך למסחר... כשיספרו זאת למרן ראש הישיבה זיע"א, אמר הרה"י, יש חושבים שעמל התורה מכביד... אבל עמל התורה הוא מקשר אותך! כשאתה לומד יבמות כמו שצריך - אתה מתקשר לבורא עולם! אתה לא יכול אחי"כ לעזוב את הדף גמרא.

והנה, בחור שלא מבין ר' ברוך בער, (ברכת שמואל) מה אומרים עליו, יש לו בעיה... מסכן... חסר לו משהו בהבנה בראש. והנה אם היום תשמעו שירים של ר' ברוך בער... ותגידו - מזה אי"א להנות, מזה הוא נהנה!...! מה אנחנו אומרים? חסר לך משהו בלב...!!!

ר' ברוך בער... ר' משה שמואל שפירא... מלאי נשמה... ר' דן סגל הוא היחידי שעוד הצליח לקשר בין הדורות של שירי הנשמה לדור שלימינו ע"י השיר 'טאטאליע קום שוין א היים'...

אבל איפה הרגש... איפה הלב... עם מה אתה רוצה לשמוח? עם כמה נגונים רעשניים חסרי רגש?...! פעם, כשהיה רגש, מה שרו? אמונה... משיח... פרטו על נימי הנשמה... זה היה משהו אחר לגמרי... כל כך חבל לאבד את זה.

השיכור - מגלה את הפנימיות

הגאון הצדיק רבי ישראל אליהו וינטרויב אמר לי שני דברים, ואני רוצה כעת להגיד אותם: הוא דיבר נגד שכרות, שבחור אחי"כ מאבד את הדעת ונהיה מזולזל. רבי חיים קניבסקי סיפר שפעם אחת הוא השתכר בלומז'ה, הלכו שם לבית הרבנים, והחזירו אותו הביתה במונית, אמר לו החזון אי"ש, לא זה מה שהתורה רוצה...

זה שתי דעות בהלכה, אך היום רוב בני אדם שמשתכרים - לא עושים דברים טובים... ואפשר לסמוך על השיטה שישתה יותר מלמודו וישן. והסביר לי הגרי"א וינטרויב: הרי מה הענין של שכרות?... ודרך משל, היה פעם מלך שאחד השרים הגדולים גילה סוד של המלוכה. כשרצו לברר מי השר הבוגד, כולם הכחישו כמובן. מה עשה המלך?... הוא עשה משתה גדול, הביא יינות משכרים, וכולם השתכרו, וכשנכנס יין יצא סוד, ואותו שר סיפר בגאווה בלתי מוסתרת איך אני 'עבדתי' על המלך, סיפרתי, הוא לא יודע מזה... וכמובן שהוא יצא ממשתה היין להיתלות על עץ גבוה כהמן בשעתו.

אומר ר' ישראל אל"ה, השכרות היא לגלות את הסוד, מה יש לך בלב... פעם, כשהיו משתכרים מה היו מדברים?... איזה רגש, איזה קרבת ה'...

הגי"ר יוסף חיים זוננפלד התגלה בגדלותו ע"י משתה היין של פורים. המהרי"ל דיסקין דיבר בעומקה של תורה, וכמעט כולם שהיו שתויים - נרדמו... ר' יוסף חיים החזיק מעמד, והתווכח איתו, [בגלל שהוא היה שתוי, אחרת - מי היה מעיז...! וכשיסימו, אמר המהרי"ל, כעת נודע לי מי זה רבי יוסף חיים זוננפלד...]

מה אנחנו מגלים בפנימיות שלנו?...! אוי ואבוי... מה בחור מגלה?... מה הוא מגלה כשהוא שיכור, את הפנימיות שלו שהיא ריקה ונבובה!...!

השמחה של פורים

דבר נוסף אמר לי ר' ישראל אליה: נוהגים היום להתחפש בפורים... עושים מזה עסק שלם, ואם יש ילדים קטנים אז בכלל... וכל אחד תחפושת אחרת...

ומאד מעניין - אמר ר' ישראל אליה - שאין שום מקור למנהג הזה שמתחפשים בפורים, יש רק בהלכה נדון לגבי לא ילבש וכיוצא"ב, אבל אין מקום שכתוב שהמנהג להתחפש, אז למה מתחפשים?... והסביר ר' ישראל אליה, היה בחור טוב מוצלח קראו לו 'ענקליה', ונעבאך... לא הלך לו בשידוכים... הוא העפיל לגיל שלושים, וכל כמה שמתבגרים יותר קשה יותר... אבל בגיל שלושים הוא זכה ועשה שידוך... משהו מיוחד! האמא חזרה הביתה מהווארט מאושרת כולה... בעננים... מוישה'לה בן השנתיים שכב במיטה, ונס את שנתו. האמא מעירה אותו, מוישה'לה!...! תרקוד! 'ענקליה התארס...!!! והוא, מסכן... פותח בקושי את העיניים, מה היא רוצה מהחיים שלו... תצחק, תחייך!!! וזה לא עוזר כלום... אבל האמא לא יכולה, כל הבית צריך לרקוד... אז מה היא עשתה?... היא לבשה כובע ליצן, צבעה את הפנים, עשתה כמה עוויות, ומוישה'לה צחק צחק...

על מה הוא צחק, על זה שיענקל'ה התארס?... לא. אבל העיקר שהוא צחק, מה זה משנה למה...

בפורים - הכניסה לעצובים אסורה! אבל תסלחו לי, יש הרבה מוישהלאך... גם בגיל שבעים וגם בגיל תשעים, וגם הם צריכים לשמוח... אז נותנים להם כובע ליצן, ושאר דברים בשביל שהם ישמחו. תגיד לי, אתה מוישהלה?!!... בן כמה אתה היום?... זה מתאים לך?!!... ככה אמר רבי ישראל אליה.

בא נהנה באמת, שמחה אמיתית של פורים... שמחה של תורה, שמחה של דבקות בקדוש ברוך הוא... ולנצל את היום... אפשר לקבל!!! זה יום של תפילה! זה יום שהתורה בודקת אותי... לבקש על תורה של אהבה, על שמחה, לבקש על דביקות בה'... לשמוע את הכינור... היום את הכינור הזה אפשר לשמוע...

מי שמנצל את היום הזה מרויח הרבה!

אבל אני רוצה לומר לכם עוד דבר: העצבות אמר רבי אליהו לפיאן, זה 'עלה' מבית הקברות. והליצנות היא 'עץ' מבית הקברות... **הליצנות זה הורג את הבר אדם**... הוא מאבד את השכל... שוטה דחד יומא... אין כזה ענין!

בין אדם לחבירו...

דבר נוסף יש לנו, של בין אדם לחבירו: מרן הגר"ח קניבסקי, הבין אדם לחבירו שלו היה לשם דבר, לכל אחד הוא אמר מילה טובה... היה ילד אחד שהתחפש לדג... הילד היה קצת מאוכזב מהתחפושת העלובה הזאת... הוא בא לרבי חיים בפורים, והגר"ח שואל: למה התחפשת?... לדג. אמר לו רבי חיים, לא... אתה התחפשת ליונה הנביא שהדג בלע אותו... אתה יונה הנביא!

פעם בא אדם קצת תמהוני שבא לרבי חיים בפורים והביא לו 'משלוח מנות'. מה הוא הביא?... הוא קנה כמה בורקסים מא' הקונדטוריות... וכיוצא ב' האנשים שם לא ידעו איך להגיב, בפרט שהוא גם החזיק את זה בידים... אחרי שהוא הניח את זה על השלחן ופנה לצאת, אחד מהנכדים לקח את זה והחזיר לו את זה.

רבי חיים מסתכל, ושואל איפה זה?... החזרת לו. השיב הנכד. **רבי חיים מזדעזע... החזרת לו?!... הרי"ז הלבנת פנים, כעת אין סעודת פורים, אין כלום, עד שאתם קוראים לו בחזרה שיביא לי את המשלוח שלו!** ירדו, חיפשו באיזור, חיפשו בלדרמן ולא מצאו אותו... אמרו לרבי חיים, אנחנו לא מוצאים אותו. אמר רבי חיים, אז לא. אין יותר סעודת פורים! חיפשו אותו כבר בכל רחבי בני ברק... עד שבסוף מצאו אותו, ואמרו לו שהרב קורא לך... הוא בא מהר, **רבי חיים האיר לו פנים, אני מחכה לך!! איפה המשלוח מנות שלך, אני רוצה את זה!!...! הוא נתן לו, ורבי חיים ברך אותו מכל הלב, והוא יצא בעננים**... זה היה רבי חיים.

יצא כעת ספרים על ר' חיים מהרה"ג ר' גדליה הוניגסברג. אמר לי מורינו הגר"ש שטיינמן, מאיזה סיפור הוא הכי התרגש?... כשר' חיים היה צעיר, הוא היה לפעמים הולך לשלום זכר' ולוקח אתו את הילדים הקטנים.

באחד הפעמים, אמר שם בעל הבית איזה שטיקל תורה על רמב"ם, עם דיוק מהמילים של הרמב"ם. כשהוא סיים, אמר לו רבי חיים, הכל יפה, אבל יש טעות ברמב"ם, והגירסא היא אחרת, ובדפוסים החדשים תקנו את זה. ובנו הקטן של ר' חיים, ששמע את הדברים חייד, כי בנה ארמון שלם על בסיס מוטעה... כשיצאו שאל ר' חיים את הילד, למה חייכת?... כעת יש לך עונש שאתה שנה שלימה לא תבא איתי לשלום זכר... לא מביישים בן אדם!!!

כעת יש לי הצעה בשבילכם: תרצו תקבלו, לא תרצו - אז לא. אני רק מציע... אנחנו תמיד אומרים שהמשלוח מנות הכי חכם זה לא לתת למי שאני רוצה, כי זה לא מתנה בשבילו, זה בשבילי... משתלם לי לתת לו... [אמנם העירו לי שהפתחי תשובה דן אם אדם שאני לא מסמפט אותו ואני נותן לו משלוח מנות, אם יוצאים בזה ידי חובה, כי זה לא רעהו...]

אך הרב אלישיב פוסק שיוצאים. אחרת אם יהיה לו שור נגח שיגח את השור שלך הוא יהיה פטור, כי כתוב את שור רעהו... אלא ודאי רעהו במצוות, משלוח מנות נועד בשביל להרבות אהוה, וכן מבואר להדיא בספר פלא יועץ.

אבל יש לי הצעה: רבי חיים קניבסקי היה שולח לאביו ולרבו ספר. בעבר עשו כך גם בישיבה למרן רה"י זיע"א. לי יש הצעה למשלוח מנות 'מקורי'... **יש לנו בישיבה בחורים מבוגרים טרם מצאו את זיווגם, שכל אחד יתפלל על השני... איזה משלוח מנות זה... תאמינו לי, זה שווה לו מהכל! מה יש... וכל המתפלל על חברו והוא גם צריך לאותו דבר - הוא נענה תחילה!**

יש לנו כמה אברכים שלי"ע חולים מאד...! אחד בניוון שרירים, עוד אחד ת"ח שחולה במחלה הממארת, ויש עוד אברך שהבן שלו חולה. להתפלל עליהם!!! היום - כל הפושט יד נותנים לו! בואו נעשה את זה באמת. בין אדם לחבירו - אדרבה... זה מה שהראש ישיבה רצה.

לפגוע בשני - מאן דכר שמיה... למשגיח רבי דן סגל שליט"א, היה אח שקראו לו ישראל. הוא היה קצת בעל גאוה, ולא כ"כ אהבו אותו. אך שנה אחת פגעו בו קשה בפורים, והוא נהיה עוכר ישראל!! הוא היה אח"כ שדרן בטלויזיה. בישיבה הוא היה בחור בעל כשרון, הוא למד טוב. אמנם הוא היה בעל גאוה... אך כשפגעו בו באיזה משהו שהוא עשה לא כשורה, הוא עזב את הישיבה ונהיה עוכר ישראל!!! מרן הרה"י רבי גרשון אמר, שבפורים מקפידים יותר על בין אדם לחבירו.

כל הפושט יד - נותנים לו!!!

אני רוצה לסיים: כולכם מכירים את הסיפור עם החפץ חיים (מורי הגר"ר הלל זקס היה מספר את זה בישיבה) שבחור הגיע בפורים ואמר לחי"ח, רביה... היום זה פורים. אני לא אז מפה עד שהרב יבטיח לי שאזכה להיות שכן שלו בגן עדן!

[היה גביר אחד שאמר לרה"י אני מוכן לתת הרבה כסף ושהרה"י יבטיח לי להיות שכן בגן עדן. כמה אתה מוכן?... שאל הרה"י. חצי מליון!!! לא. מליון! לא. שתי מליון!!! לא. שלוש!!! גם לא... כמה הרה"י רוצה?... שש מליון! אמר הרה"י, לא, זה קשה לי... אז לא. שאלו אח"כ את הרה"י למה שש מליון הרה"י היה מסכים?... אמר הרה"י, אם הוא היה נותן שש מליון, אז אני הייתי רוצה לשבת **לידו**... שש מליון לצדקה...! עכ"פ, החפץ חיים אמר (אחרי זמן) לאותו בחור אני מוכן, אבל אני רוצה שכן טוב... אתה יודע שאני נזהר מלשון הרע. תבטיח לי שתתחיל להיזהר בלשוניך!

אותו בחור התחיל לגמגם... אני לא יכול להבטיח... אני אשתדל... אמר לו החי"ח, אם הקב"ה צויה על זה - אתה יכול! קצת תתאמץ, מה קרה... והבחור עדיין גמגם והתקשה להבטיח, והחפץ חיים אמר, תוציאו אותו מפה!!! [רבי הלל היה מתפעל מכך שהחי"ח לא רק ידע שיהיה לו גן עדן, הוא גם היה בעל הבית לבחור לו שכנים בגן עדן... רבי משה לנדינסקי אמר אח"כ, יהודי כבר עמד בשערי גן עדן, ובגלל **טיפה** של מאמץ שהוא לא היה מוכן להתאמץ - הוא זרק את עצמו משם... כשהוא ייכנס אחרי מאה ועשרים למקומות אחרים קצת לפני גן עדן... והוא ייזכר איך הוא עשה את השטות הזו, הוא יאכל את עצמו!!!]

אנחנו היום בשערי גן עדן. פורים זה גן עדן... כל הפושט יד - נותנים לו! בואו לא נזרוק את עצמינו משם... לא ליצנות, לא שטויות...

שמחה - כן...! שמחה, לבקש באמת מבורא עולם, שתהיה דביקות בה', שירים יפים, עם נשמה, עם לב, עם רגש, בין אדם לחבירו כמו שצריך... תורה, להנות מתורה, להתקשר לתורה, ולבקש על 'והערב נא, לצאת עם רכוש גדול... רכוש גדול של פורים!! לא לצאת רק עם כמה בורקס ואזני המן... [מילא אם היית יוצא לכה"פ עם בית המן, אבל אזני המן... אזון שלא שמעה על הר סיני...]

יתן הקב"ה ונזכה שיהיה לנו באמת פורים שמה, פורים מלא ברכת ה', ואז 'וטוב לב משתה תמיד'.

לע"נ

דוד בן לולו ז"ל

נלב"ע כ' אדר

תנצב"ה

לע"נ

מרת פייגא רוחמה בת

הרה"ג ר' בנימין זאב הכהן מרק

נלב"ע י"ד אדר

תנצב"ה

ניתן לשמוע את השיחה ביום שלישי בערב ולאחמ"כ בשידור חוזר וכן שיעור דף היומי ועוד, בקו השיחות שמספרו 074-740-3629

ניתן לתרום לגליון מכל עמדות נדרים פלוס ברחבי הארץ באמצעות לחצן קופות נוספות בחיפוש יש להקיש ארחות חיים או קוד מוסד 1000729 כמו"כ ניתן לתרום דרך המערכת הטלפונית הממוחשבת נדרים פון בחיגו לטלפון 037630585 שלוחה 2071 או במספר פלא' 053-415-3025 כל מי שיכול לעשות הוראת קבע אפילו של כ5 ש"ח תבוא עליו ברכה, וכל המוסיף... ניתן לקבל את הגליון במייל: 4166058@gmail.com